

«Кума моя і я...» (1860)

Шевченко Тарас Григорович

Кума моя і я
В Петрополіській лабіринті
Блукали ми — і тьма, і тьма...
«Ходімо, куме, в піраміду,
Засвітим світоч». І зайшли,
Єлей і миро принесли.
І чепурненький жрець Ізиди,
Чорнявенький і кавалер,
Скромненько длань свою простер,
І хор по манію лакея,
Чи то жерця: «Во Іудеї
Бисть цар Саул». Потім хор
Ревнув з Бортнянського. «О скорбь,
О скорбь моя! О скорбь велика!»

[Друга половина вересня —
грудень 1860, С.-Петербург]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/shevchenko_taras_hryhorovych/kuma_moia_i_ya